

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea acțiunii,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ,

*(Dosarul nr. 3d-12/24
PIGD 2-24017278-01-3d-14022024)*

Inadmisibilitatea acțiunii în contencios administrativ. Contestarea operațiunilor administrative se face doar concomitent cu actul administrativ individual. Dreptul vătămat drept criteriu de admisibilitate al acțiunii în contencios administrativ.

16 iulie 2025

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților acțiunea în contencios administrativ
depusă de Serghei Perju,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, Serghei Perju a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ, prin care a solicitat (f.d. 3-19):

- Suspendarea executării Hotărârii nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024 cu privire la examinarea dosarelor candidaților în cadrul concursului la funcția de Procuror General adoptată la data de 5 februarie 2024 de Consiliul Superior al Procurorilor, până la soluționarea definitivă a acțiunii în contestarea Hotărârii nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024;
- Admiterea contestației și anularea în parte a Hotărârii nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024 cu privire la examinarea dosarelor candidaților în cadrul concursului la funcția de Procuror General adoptată la data de 5 februarie 2024 de Consiliul Superior al Procurorilor, în ceea ce privește excluderea subsemnatului din concursul public la funcția de Procuror General ca act administrativ defavorabil (art. 4 și considerentele aferente).

2. În motivarea acțiunii, Serghei Perju a invocat că Hotărârea nr. 1-38/2024 a Consiliului Superior al Procurorilor este ilegală și vătămătoare, întrucât prin aceasta s-a dispus excluderea sa din concursul pentru funcția de Procuror General în temeiul unor argumente formale, nejustificate din punct de vedere legal și care contravin principiilor de drept administrativ.

3. A arătat că, deși în procesul de evaluare a dosarelor candidaților Consiliul Superior al Procurorilor a constatat lipsa unei referințe de la ultimul loc de muncă, în cazul său această cerință este inaplicabilă, întrucât este avocat coordonator în cadrul unei societăți civile de avocați și, prin urmare, el însuși este reprezentantul acestei entități. În consecință, redactarea unei astfel de referințe de către sine ar fi lipsită de sens și ar transforma cerința într-o simplă formalitate fără conținut real.

4. Totodată, a arătat că nici Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și nici Hotărârea Parlamentului nr. 39/2016 nu prevăd obligativitatea prezentării unei astfel de referințe pentru înscrierea în concursul pentru

funcția de Procuror General. Menționarea acestei referințe apare doar în Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului, un act administrativ cu caracter normativ de rang inferior legii, astfel încât dispozițiile acestuia nu pot deroga de la cadrul legal primar. De altfel, Consiliul Superior al Procurorilor nu i-a comunicat anterior vreo solicitare de completare a dosarului cu acest document, iar în lipsa unei cereri explicite a avut convingerea că dosarul său este complet și conform.

5. A subliniat că, în cadrul ședinței din 2 ianuarie 2024, Consiliul Superior al Procurorilor a examinat dosarele candidaților, inclusiv al său, și a formulat solicitări de completare pentru unele documente, inclusiv în cazul său, referitoare la vechimea în activitatea juridică. În temeiul acestei solicitări, a depus la 3 ianuarie 2024 adeverința eliberată de Baroul București, care confirmă calitatea sa de avocat definitiv din anul 2004 până în prezent. Cu toate acestea, Consiliul Superior al Procurorilor a apreciat că documentul a fost prezentat tardiv și că nu conține informații suficiente privind activitatea profesională. Reclamantul consideră că această abordare este abuzivă și contrazice principiul bunei-credințe, întrucât chiar autoritatea a solicitat completarea ulterioară a dosarului, iar el s-a conformat cererii.

6. De asemenea, a menționat că actele care dovedesc calitatea sa de avocat din 2004 și până în prezent au fost deja depuse inițial, iar adeverința de la Baroul București nu a fost decât un act confirmativ, transmis în completare la solicitarea expresă a Consiliului Superior al Procurorilor. Invocarea tardivității acestui document este, așadar, formalistă și neîntemeiată. Consiliul Superior al Procurorilor nu a explicat în ce mod anume dosarul ar fi incomplet sau cum ar lipsi dovezile privind activitatea juridică de minimum 10 ani, în condițiile în care reclamantul a fost avocat fără întrerupere începând cu anul 2004. Mai mult, această informație era deja prezentă în dosarul de concurs prin copia carnetului de avocat și înscrisul de pe site-ul Baroului București.

7. Reclamantul a invocat încălcarea principiilor legalității, transparenței, bunei-credințe, proporționalității și al protecției drepturilor și intereselor legitime, prevăzute în Codul administrativ. A susținut că decizia de excludere a fost luată cu ignorarea acestor principii și că măsura dispusă este una excesivă, disproporționată și nejustificată raportat la scopul urmărit — acela de a identifica cel mai competent candidat pentru funcția de Procuror General. A considerat că, în mod vădit, autoritatea publică a acționat cu exces de putere și a aplicat un formalism excesiv, care nu servește interesului public.

8. În final, a solicitat instanței anularea în parte a Hotărârii nr. 1-38/2024 a Consiliului Superior al Procurorilor, în ceea ce privește excluderea sa din concurs, precum și suspendarea executării acestei hotărâri până la soluționarea definitivă a cauzei, în temeiul art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul administrativ. A arătat că sunt întrunite cerințele pentru admiterea suspendării, întrucât există aparențe de nelegalitate a actului, iar executarea acestuia i-ar putea produce un prejudiciu ireparabil, afectând dreptul său de a accede la o funcție publică de interes major.

9. În cererea de completare a acțiunii depusă de Serghei Perju la data de 20 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, acesta a formulat noi solicitări față de cele incluse în acțiunea depusă la 13 februarie 2024, motivându-le în temeiul dispozițiilor Codului administrativ și ale Codului de procedură civilă (f.d. 222).

10. Astfel, Serghei Perju a solicitat ca, pe lângă suspendarea și anularea parțială a Hotărârii nr. 1-38/2024 a Consiliului Superior al Procurorilor în ceea ce privește excluderea sa din concursul pentru funcția de Procuror General, instanța să oblige autoritatea pârâtă să emită actele administrative necesare pentru promovarea sa în următoarea etapă a concursului respectiv. Concursul a fost inițiat prin Hotărârea nr. 1-177/2023 din 23 octombrie 2023, ulterior modificată prin Hotărârea nr. 1-197/2023 din 24 noiembrie 2023.

11. Prin această cerere, reclamantul a mai solicitat instanței să constate că sunt îndeplinite condițiile de participare ale sale la concursul pentru funcția de Procuror General și, în consecință, să se stabilească data la care urmează să susțină interviul pentru această funcție. El a invocat faptul că îndeplinește criteriile prevăzute de lege, inclusiv vechimea în activitatea juridică, și că decizia de excludere a fost luată printr-o interpretare eronată și excesiv formalistă a unor cerințe de ordin administrativ, care nu decurg din lege, ci doar dintr-un regulament de concurs cu forță juridică inferioară.

12. Totodată, în aceeași cerere de completare, Serghei Perju a solicitat atragerea în proces, în calitate de persoane afectate, a celorlalți candidați incluși în etapa următoare a concursului, beneficiari ai Hotărârii nr. 1-38/2024, respectiv Igor Demciuc, Octavian Iachimovschi, Ion Munteanu și Andrei Coca, în temeiul art. 205 din Codul administrativ, întrucât rezultatul litigiului poate avea consecințe directe asupra acestora.

13. În referința depusă de Consiliul Superior al Procurorilor, autoritatea a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și susținând legalitatea Hotărârii nr. 1-38/2024 privind excluderea acestuia din concursul pentru funcția de Procuror General.

14. Consiliul Superior al Procurorilor argumentează că, potrivit art. 17 alin. (6) din Legea nr. 3/2016, candidații trebuie să întrunească condițiile legale, iar în cazul lui Serghei Perju, dosarul nu a fost complet, deoarece nu a conținut o referință de la ultimul loc de muncă, care este prevăzută expres în pct. 11 lit. e) din Regulamentul aprobat de Consiliu Superior al Procurorilor. Deși această cerință nu este prevăzută în mod expres de lege, autoritatea susține că regulamentul adoptat pentru desfășurarea concursului are caracter normativ și obligatoriu, fiind elaborat în temeiul hotărârii Parlamentului prin care s-a lansat concursul și al competențelor sale stabilite de lege. Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că aplicarea cerinței privind referința este legală și justificată pentru evaluarea serioasă a integrității și profesionalismului candidaților.

15. În continuare, Consiliul Superior al Procurorilor precizează că a analizat dosarul lui Serghei Perju în cadrul ședinței din 2 ianuarie 2024 și a constatat lipsa referinței solicitate, lipsă ce nu a fost remediată până la termenul prevăzut. De asemenea, autoritatea susține că, la data de 3 ianuarie 2024, reclamantul a depus o adeverință emisă de Baroul București care nu conține toate informațiile solicitate pentru a reflecta activitatea juridică efectivă desfășurată, iar acest document a fost transmis cu întârziere, după expirarea termenului-limită de completare a dosarelor, stabilit pentru data de 2 ianuarie 2024, ora 17:00.

16. Consiliul Superior al Procurorilor mai arată că înscrisurile depuse ulterior nu conțin date concrete privind activitățile juridice desfășurate de reclamant în cadrul societății de avocați, cum ar fi perioada exactă a exercitării funcției de avocat coordonator, natura activităților desfășurate, clienții sau tipul cauzelor juridice. Autoritatea consideră că doar calitatea de avocat nu este suficientă pentru a dovedi îndeplinirea cerinței legale privind cei 10 ani de experiență în activitate juridică, fiind necesară și dovada exercitării efective și continue a acestor activități într-un mod relevant pentru funcția de Procuror General.

17. În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, reclamantul nu a fost tratat discriminatoriu sau arbitrar, iar toți candidații au fost supuși acelorași cerințe procedurale și de conținut, în condiții de egalitate. Se susține că excluderea sa din concurs nu a fost o sancțiune, ci o măsură firească de respingere a unei candidaturi care nu îndeplinea cerințele stabilite de regulamentul aplicabil. Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că hotărârea emisă este legală, întemeiată și proporțională, iar cererea de

chemare în judecată formulată de Serghei Perju urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

19. Art. 2 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.”

20. Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

21. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

22. Art. 6 din Codul administrativ:

„Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.”

23. Art. 10 din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.”

24. Art. 11 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.”

25. Art. 15 din Codul administrativ:

„Operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care *nu produc ca atare efecte juridice*.

Operațiunile administrative *pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual*, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

26. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

27. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

28. Art. 22 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.”

29. Art. 39 din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

30. Art. 78 alin. (1) din Codul administrativ:

„Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.”

31. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

32. Art. 206 alin. (1) din Codul administrativ:

„O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

- a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);
- b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);
- c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare);
- d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau
- e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).”

33. Art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate supra, Completul conchide că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

35. Completul menționează în acest sens că, noțiunea de „act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât și în Rezoluția (77) Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la data de 28 septembrie 1997.

36. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplini în cadrul exercitării unei funcții judiciare. Actele pregătitoare sau operațiunile administrative și tehnico-materiale stau la baza emiterii actului administrativ și nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

37. Completul reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin.(1) din Codul administrativ citate la para. 48, în contextul verificării din oficiu al condițiilor de admisibilitate acțiunii în contenciosul administrativ, din actele cauzei se constată următoarea stare de fapt.

38. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-177/2023 din 23 octombrie 2023 a fost inițiat concursul public pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General. Termenul limită pentru depunerea cererilor de aplicare la concursul anunțat a fost stabilit pentru data de 22 noiembrie 2023, inclusiv.

39. În ședința din 24 noiembrie 2023 Consiliul Superior al Procurorilor a stabilit că în concursul de referință s-au înscris doar doi candidați. Astfel, având în vedere situația de fapt dedusă spre examinare, prin deliberare asupra tuturor aspectelor invocate, s-a concluzionat despre necesitatea prelungirii termenului de depunere a dosarelor în cadrul acestui concurs, până la data de 29 decembrie 2023, inclusiv, perioadă considerată suficientă pentru valorificarea drepturilor tuturor persoanelor interesate.

40. După expirarea termenului limită, stabilit urmare a prelungirii concursului, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a anunțat înregistrarea dosarelor a șase candidați: 1. Ilie Rotaru, avocat; 2. Igor Demciucin, adjunct al Procurorului General interimar; 3. Serghei Perju – avocat; 4. Octavian Iachimovschi – adjunct interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție; 5. Ion Munteanu – Procuror General interimar; 6. Andrei Coca – șef Departament juridic, SC „Globalconstruct-Grup” SRL.

41. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024 s-a luat act de dosarele candidaților Ilie Rotaru, Igor Demciucin, Serghei Perju, Octavian Iachimovschi, Ion Munteanu și Andrei Coca, depuse în cadrul concursului public pentru selectarea candidatului la

funcția de Procuror General, inițiat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-177/2023 din 23 octombrie 2023. S-a exclus din concursul anunțat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-177/2023 din 23.10.2023 pe candidatul Serghei Perju, pe motivul depunerii dosarului de concurs incomplet.

42. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-65/2024 din 22 februarie 2024 s-a luat act de informația privind punctajele finale acumulate de către candidații, care îndeplinesc condițiile de participare la concursul pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, inițiat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-177/2023 din 23 octombrie 2023, cu indicarea acestora în ordine descrescătoare, după cum urmează: Octavian Iachimovschi – 8,53; Igor Demciucin – 8,19; Ion Munteanu – 8,16; Andrei Coca – 4,72. S-a transmis Comisiei de evaluare a procurorilor informația privind candidatul Octavian Iachimovschi, în vederea evaluării externe a integrității etice și financiare a acestuia.

43. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-72/2024 din 28 februarie 2024 s-a luat act de fișele de evaluare a fiecărui candidat în concursul la funcția de Procuror General, de punctajul acordat pentru fiecare criteriu de evaluare și de argumentarea expusă de membrii Consiliului Superior al Procurorilor. S-a revocat Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-65/2024 din 22 februarie 2024, privind rezultatele probelor de interviu în cadrul concursului pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, în legătura cu faptele survenite ulterior și pentru a nu periclita interesul public. S-a încetat concursul inițiat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-177/2023 din 23 octombrie 2023 și prelungit prin Hotărârea nr. 1-197/23 din 24 noiembrie 2023, cu inițierea ulterioară a unui nou concurs.

44. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2024 din 15 aprilie 2024 a fost inițiat concurs public pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General. Termenul-limită pentru depunerea dosarelor de către candidați a fost stabilit pentru data de 15 mai 2024, însă Serghei Perju nu s-a înscris în concurs.

45. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2024 din 15 aprilie 2024 s-a constatat îndeplinirea condițiilor de participare la concursul pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, inițiat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-102/2024 din 15 aprilie 2024, de către candidații Alexandru Cernei, Octavian

Iachimovschi și Ion Munteanu. S-a stabilit data de 30 mai 2024, ora 09:00 – ziua probei de interviu pentru candidații la funcția de Procuror General.

46. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-157/2024 din 30 mai 2024 s-a constatat că domnul Ion Munteanu a acumulat cel mai mare punctaj final de 9,21 puncte, în baza fișelor de evaluare, în cadrul concursului public pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General, inițiat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-102/2024 din 15 aprilie 2024. S-a luat act de promovarea evaluării externe de către domnul Ion Munteanu. S-a propus Președintelui Republicii Moldova candidatura domnului Ion Munteanu pentru numirea în funcția de Procuror General.

47. Astfel, Completul de judecată menționează că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-177/2023 din 23 octombrie 2023 specifică detaliat condițiile de accedere în funcție, modalitatea de anunțare a concursului, conținutul anunțului, ce cuprinde informația cu privire la condițiile de participare la concurs; documentele ce urmează a fi prezentate; data-limită de depunere a documentelor; modalitatea de depunere a documentelor; datele de contact ale persoanei responsabile de oferirea informațiilor suplimentare și de primirea documentelor. Etapa admisibilității constă în selectarea candidaților pentru etapa interviului urmare a studierii dosarului, opiniilor, precum și informațiilor suplimentare. Etapa interviului presupune audierea candidatului în fața membrilor Consiliului Superior al Procurorilor în ședința publică.

48. Completul de judecată atestă că actele emise de către Consiliul Superior al Procurorilor în cadrul etapei de selecție, sunt operațiuni administrative în sensul art. 15 din Codul administrativ, or, operațiunile administrative reprezintă acțiuni realizate de autoritățile publice și de funcționarii acestora prin care se ajunge la adoptarea (emiterea) sau la aplicarea actelor administrative.

49. În acest context, Completul de judecată conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative.

50. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

51. Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

52. Astfel, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

53. În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art. 17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 din Codul administrativ.

54. Astfel, prevederile art. 17 din Codul administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

55. Coroborând prevederile normelor legale enunțate la circumstanțele cauzei și analizând actele contestate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a stabilit că obiectul acțiunii în contencios administrativ înaintată de Serghei Perju, constituie hotărârea emisă de Consiliul Superior al Procurorilor, și anume: hotărârea nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024, cu privire la examinarea dosarelor candidaților în cadrul concursului la funcția de Procuror General.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea contestată, nu constituie în sine un act administrativ individual separat în sensul art. 10 din Codul administrativ, ci reprezintă o operațiune administrativă în sensul art. 15 din Codul administrativ.

57. În acest context, instanța relevă că, operațiunile administrative sunt acțiuni realizate de autoritățile administrației publice și de funcționarii acestora prin care se ajunge la adoptarea, emiterea sau la aplicarea actelor administrative fie pentru realizarea puterilor respective, fie pentru emiterea unor acte administrative.

58. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție deduce că trăsăturile principale ale faptelor juridice materiale și ale operațiunilor administrative sunt că ele nu concretizează o manifestare de voință, deci sunt forme concrete, materiale, prin care se acționează asupra realității existente, faptele materiale și operațiunile administrative au ca trăsătură dominantă scopul pentru care se realizează, și care poate consta în mijlocirea emiterii (adoptării) actelor administrative, determinând și condiționând validitatea,

emiterea, sau acest scop poate consta în realizarea celui alt obiectiv al administrației – executarea legii.

59. Operațiunile administrative pot interveni în diferite faze ale procesului de elaborare și de executare a actelor administrative – în faza pregătirii, emiterii, executării actului administrativ și în cea a controlului executării.

60. Prin urmare, instanța conchide că faptele și operațiunile administrative nu pot face obiectul acțiunii în contencios administrativ, în scopul verificării legalității lor.

61. Relaționând prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ la circumstanțele de fapt relatate supra, instanța de judecată atestă că, hotărârea contestată a cărei anulare se solicită, nu întrunește elementele obligatorii proprii actului administrativ, or, la caz, contrar prevederilor imperative din art.10 alin.(1), în cumul cu cerințele art.15 din Codul administrativ, reclamantul Serghei Perju a contestat un act care nu reprezintă altceva decât o operațiune administrativă, care nu poate constitui individual obiect al acțiunii în contencios administrativ, nu produce efecte juridice.

62. Privită din acest punct de vedere, în coroborare cu art.207 alin. (2) lit.e) din Codul administrativ, în accepțiunea Completului, cererea formulată este vădit inadmisibilă, or, la caz, reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă preparatorie, a unui drept în sensul art.17, din același cod, devreme ce actul contestat constituie o operațiune administrativă și nu constituie act administrativ, care prin prisma prevederilor art. 15 alin.(2) din Codul administrativ este exceptată prin lege, în sensul în care instituția anularea actului administrativ se aplică doar în privința actelor administrative individuale, nu și operațiunilor administrative.

63. Legea recunoaște că obiect al acțiunii poate fi doar actul administrativ și nesoluționarea unei cereri în termenul prescris. De asemenea, ar fi eronată concluzia precum că legalitatea faptelor și operațiunilor administrative este totalmente neglijată, or, instanța de contencios administrativ este în drept să se pronunțe, în limitele competenței sale, din oficiu sau la cerere și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative, care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

64. Instanța va reține că examinarea dosarelor candidaților în cadrul concursului la funcția de Procuror General este o pre-condiție, un element prealabil obligatoriu pe care Consiliul Superior al Procurorilor trebuie să îl îndeplinească.

65. Iar după cum rezultă din dosar, Serghei Perju nu a contestat rezultatele concursului public de selectare a candidatului la funcția de Procuror General,

la caz, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-157/2024 din 30 mai 2024.

66. Respectiv, Serghei Perju invocând un drept vătămat al său personal prin acțiunea de contestare a Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024, nu a contestat finalitatea procedurii administrative ”Concursul public de selectare a candidatului la funcția de Procuror General”.

67. Instanța de judecată nu poate reține argumentele reclamantului cu privire la pretinsa vătămare a drepturilor sale prin excluderea candidaturii sale din concursul public, or din cele constatate în paragrafele de mai sus, raportate la prevederile legale relevante speței, Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-177/2023 din 23 octombrie 2023 reprezintă operațiune administrativă și nu poate fie separată de însăși actul administrativ individual emis, ca finalitate a procedurii administrative.

68. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că este contrară normelor legale, emiterea în cadrul unei și aceleiași proceduri administrative a două hotărâri judecătorești, or, principiul legalității indică expres că autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

69. Astfel, legalitatea procedurii administrative se examinează în cadrul acțiunii în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis la finele procedurii administrative. În acest sens Completul de judecată reiterează că în cazul în care, o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative, aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis, la caz să fie contestat actul administrativ care produce efecte juridice.

70. La caz, reclamantul nu poate invoca vătămarea unui drept al său printr-o operațiune administrativă, fără a contesta însăși actul administrativ individual defavorabil, hotărârea autorității publice prin care a fost desemnată câștigător al concursului public altă persoană decât reclamantul.

71. Constatările enunțate și descrise supra denotă faptul că, reclamantul nu poate revendica încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă, or, Hotărârea nr. 1/38 din 5 februarie 2024 în latura ce ține de excluderea din concurs a reclamantului, a cărei anulare se solicită, constituie o operațiune administrativă, fiind susceptibilă contestării doar concomitent cu actul administrativ adoptat ulterior ce vizează rezultate

concursei, premisă ce nu poate fi supusă controlului de legalitate prin prisma contenciosului administrativ.

72. În sensul celor relatate, instanța desprinde convingerea că, în sensul condițiilor prevăzute de lege ce urmează a fi întrunite de către un act administrativ pentru a produce efecte juridice, Hotărârea nr. 1/38 din 5 februarie 2024 în latura ce ține de excluderea din concurs a reclamantului reprezintă o manifestare a activității autorității publice conform competenței, care constituie o etapă a procedurii administrative îndreptate spre pregătirea emiterii unui act administrativ final, la caz, rezultatele concursului, care nu au fost contestate.

73. Instanța menționează că printre condițiile generale de legalitate ale actului administrativ se regăsește și cerința ca actul să fie emis în forma și procedura prevăzută de lege. Respectiv, la examinarea dezacordului manifestat de persoana interesată, cu rezultatele activității administrative, reflectate într-un act administrativ emis, instanța de contencios administrativ va examina întreaga procedură administrativă desfășurată până la emiterea actului administrativ, verificând legalitatea tuturor operațiunilor administrative efectuate în cadrul acestei activități administrative.

74. În caz de contestare a actului administrativ emis la finele procedurii administrative, persoana lezată într-un drept al său, poate să conteste și operațiunile administrative, fapt prevăzut expres în art. 15 din Codul administrativ.

75. De asemenea, instanța relevă că deși, însăși Consiliul Superior al Procurorilor a indicat în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-38/2024 din 5 februarie 2024, că aceasta poate fi atacată cu acțiune în contencios administrativ în termen de 10 zile la Curtea Supremă de Justiție, această mențiune nu presupune că, în speță, hotărârea contestată ar îmbracă forma unui act administrativ individual, conform art. 10 din Codul administrativ.

76. Prin prisma art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană, precum și prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

77. În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-

se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (Guérin contra Franței, 29 iulie 1998, § 37).

78. Reieșind din cele expuse mai sus, instanța concluzionează că, acțiunea înaintată de Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ, nu corespunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

79. Instanța ține să menționeze că, declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

80. Totodată, instanța de judecată nu va proceda la examinarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ contestat, întrucât aceasta are caracter accesoriu față de acțiunea principală. Având în vedere constatarea inadmisibilității acțiunii principale, analiza cererii de suspendare devine lipsită de obiect.

81. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) și 230 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă